

мамъ право да правя въ единъ исторически вече паметникъ. Тукъ-тамъ само нѣкои думи, които биха раздразнили ухото на нѣкои прекалено чувствителни натури, въ българския преводъ сж загатнати само съ тѣхнитѣ първи букви, или пъкъ фрази отъ сжщия характеръ сж оставени въ своя чуждъ текстъ, безъ български преводъ.

Сжщо тѣй чуждитѣ цитати сж оставени съ правописа и въ формата, както ни ги предава въ ръкописа самиятъ авторъ, макаръ че този правописъ днесъ да не е въ употреба, или пъкъ формата да не е правилна.

Българското издание на Дневника, поради неговия значителенъ обемъ (надъ 60 коли), се раздѣли на 2 тома: първиятъ томъ съдържа запискитѣ на Иречека отъ 30 октомврий 1879 г. до 9/21 октомврий 1881 г. — заминаването му въ двумесеченъ задграниченъ отпускъ; вториятъ томъ — запискитѣ му отъ 27 октомврий 1881 г., вече въ Виена, до напускането на България и настаняването му въ Прага — 26 октомврий 1884 г.

Къмъ първия томъ смѣтнахъ за полезно да прибавя и неговия *curriculum vitae*, написанъ по случай петдесетгодишнината му на 1904 г. за читателитѣ на чешкото сп. *Osvěta*, въ което той редъ години помѣстваше много хубави литературни трудове. Отъ тази автобиография българскиятъ читателъ между другото ще види, какъ самъ Иречекъ гледа и цени, следъ двадесетъ години, своята петгодишна дейность въ България.

Къмъ втория пъкъ томъ ще бжде приложенъ подробенъ показалецъ на всички имена и нѣща, за които се говори въ Дневника.

По желание на книгоиздателството, въ българското издание на Дневника се помѣстиха и ликоветѣ на наши общественици и чужденци, които сж играли нѣкаква роля въ нашия държавенъ животъ следъ освобождението, до толкова, доколкото бѣше възможно да се намѣрятъ запазени отъ това време портрети въ сбиркитѣ на Българската академия на наукитѣ и Народната библиотека. Много ми послужи въ случая и г. д-ръ К. Сарафовъ съ частната портретна сбирка, останала отъ покойния му баща Мих. Сарафовъ. На всички дължа да изкажа тукъ своята гореща благодарность.

София,

св. Кирилъ и Методий 1930 г.

Ст. Аргировъ